

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 65 sıra sayılı “Hakim ve Savcılar Kanununda Değişiklik” yapılmasına dair kanun tasarısının 3. maddesinin onuncu fıkrasının “(e) bendinin” metinden kaldırılmasını, ayrıca 11. fıkra da geçen 20’şer ibaresinin 25’er olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Muhsin Yazıcıoğlu

Sivas

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmet?

ADALET BAKANI MEHMET ALİ ŞAHİN (Antalya) – Biz de katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Sayın Yazıcıoğlu, konuşacak mısınız?

MUHSİN YAZICIOĞLU (Sivas) – Evet.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Yazıcıoğlu.

MUHSİN YAZICIOĞLU (Sivas) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; görüşülmekte olan 65 sıra sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’nin 3’üncü maddesinin onuncu fıkrasının (e) bendinin metinden kaldırılmasını, ayrıca kanunun bütünlüğü için on birinci fıkra da geçen “yirmişer” ibaresinin “yirmi beşer” olarak değiştirilmesini teklif ediyorum.

Teklif gerekçem şudur: Biliyorsunuz, kanun metinlerinde subjektif kriterler yerine objektif kriterlerin konulması gerekir. Burada, metinde, yetenek, kültür ve çağdaş yaşam anlayışının bir kriter olarak konulmuş olduğunu görüyoruz. Yetenek ve kültür, yazılı sınavda zaten yer almış bulunmaktadır, burada ölçülmüştür. Ayrıca buraya konulmasının gerekli olmadığını düşünüyorum.

Çağdaş yaşam konusuna gelince, bu subjektif bir kavram. Çeşitli anlayışlara göre farklı yorumlanabilecek ve dolayısıyla istismara açık olarak kullanılabilecek bir kavramdır. Burada “çağdaş yaşam anlayışı”ndan ne kastedildiğini doğrusu anlamış değilim. Bu, son derece subjektif ve muğlak bir bakış açısidir, ölçülebilir ve değerlendirilebilir bir objektif kriter değildir. Mesela, bir dine inanmak ve onun gereklerini aile hayatında ve şahsen yaşıyor olmak çağdaşlığa uygun mudur, değil midir? Bunu, kim ne şekilde ifade edebilecektir? Bir ideolojik yaklaşım bir başkasına göre çok rahatlıkla çağdaşlık olarak kabul edilebilir ama bir başkasına göre farklı değerlendirilebilir. Böyle bir kriter kanunun metninde konduğunda, bu kriter bütün meslek sınavlarında ve memuriyete almalarda kişilerin karşılırlarına engel olarak çıkartılacaktır ve bu kriter istismara açıktır.

Ayrıca, yine bu maddede belirtilen “çağdaşlık” konusu, kişilerin inanç, mezhep, meşrep ve siyasi görüşlerine göre farklı şekilde algılanabilecektir. Bunun da istismara açık olduğunu düşünüyorum.

Yetenek ve kültür, zaten biraz evvel ifade ettiğim gibi vardı. Tanımı yapılamayan, kapsamı açıklanamayan, niyeti müphem olan bu türlü şart ve kavramlar kullanıcısının elinde her türlü istismara açık olacaktır. 28 Şubat sürecini hatırlıyorum. Bir giyotin gibi, bu kavram üzerinde, kamu çalışanları kullanılmıştı. Kamu çalışanlarının üzerinde bir giyotin gibi kullanılmıştı. Şimdi, tam tersine, bir de o zaman elde kanun yoktu. Şimdi de bir kanun metni olarak buraya konularak daha büyük bir fırsat verilecektir. Buna meydan verilmemesi gerekir. Yani, bu, bugün bir partinin elinde kullanılabileceği gibi, başka bir zamanda başka bir siyasi düşünceyle aynı kavram tersinden kullanılabilecektir diye düşünüyorum.